

[Johan Philipsen.]

for dem, der led skade ved sukkerfabrikkerne. Så skrev jeg et nyt brev uden resultat.

Det er denne situation, jeg gerne ved min deltagelse i det udvalgsarbejde har villet undgå, at de, der bor længst fra folketinget, kommer i den situation, at de, der først får skaderne, får lov til at jævne jordhullerne på egen bekostning, mens tingene senere hen, da man opdagede, at der opstod et problem, gled af sig selv.

Det var min motivering for så hårdhændet at få handelsministeren til at acceptere, at vi har en beredskabslovgivning, som kan fungere, når tilfældet kommer. Det er selvfølgelig rigtigt, at når vi kommer ud for det store ragnarok, så må folketinget til den tid tage stilling til, hvad der så måtte ske. Men vi har i hvert fald med dette forslag en beredskabslovgivning, som efter min bedste overbevisning i dagens situation er et fornuftigt svar på det, der skete i de sønderjyske landsdele i de første krigsår under sidste verdenskrig.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt, men det forekom mig, at hr. Johan Philipsen sagde, at han havde arbejdet hårdt for at få mig med til denne bestemmelse. Det må i så fald være en misforståelse, som jeg gerne ville korrigere. Det, der blev slidt hårdt med, var at finde en passende lovmæssig form for det fælles indhold: jeg var ganske parat til at acceptere.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den ændrede affattelse, § 3, ændringsforslagene nr. 2 og 3, § 4, således ændret, ændringsforslagene nr. 4 og 5, § 5, således ændret, ændringsforslagene nr. 6 og 7, § 6, således ændret, § 7, ændringsforslag nr. 8, § 8, således ændret, § 9, ændringsforslag nr. 9, § 10, således ændret, ændringsforslagene nr. 10 og 11, § 11, således ændret, §§ 12-14, ændringsforslag nr. 12, § 15, således ændret, ændringsforslag nr. 13, § 16, således ændret, §§ 17 og 18, ændringsforslag nr. 14, § 19, således ændret, ændringsforslag nr. 15, § 20, således ændret, § 21, ændringsforslag nr. 16, § 22, således ændret, §§ 23 og 24,

ændringsforslag nr. 17, § 25, således ændret, ændringsforslag nr. 18 om en ny affattelse af § 26, § 26 i den ændrede affattelse, §§ 27-41, ændringsforslag nr. 19, § 42, således ændret, §§ 43-45, ændringsforslag nr. 20 om en ny affattelse af § 46, § 46 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 21 om en ny affattelse af § 47 og § 47 i den ændrede affattelse

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om forskellige forbrugsafgifter
[af Aksel Larsen m. fl.]

Lovforslaget (nr. 203) findes i tillæg A. sp. 4167, fremsættelsen i tidenden sp. 4521).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Det lovforslag, som hr. Aksel Larsen og andre medlemmer af socialistisk folkeparti her har fremsat, kan jeg ikke tiltræde. Regeringen kan altså ikke acceptere forslaget. Jeg vil dog ikke dermed udtrykke forundring over, at hr. Aksel Larsen har interesseret sig for disse afgiftsområder, det synes jeg er forståeligt. Der kan, hvad angår disse afgiftsområder, til trods for, at der for norges vedkommende har været en lang tradition for at opkræve dem, nok fremkaldes lidt forundring over, at disse er objekter for en særlig beskatning. Det drejer sig jo bl. a. om afgift på tændstikker, lightere og grammofonplader, der blev indført i 1950, på papir, glødelamper og mineralvand, der stammer fra 1940, på kaffe-tilsætning fra begyndelsen af 1930erne og på spillekort, hvor afgiften går helt tilbage til det attende århundrede.